

med den største Interesse, men jeg siger alligevel som Manden, der skulde købe Koen, sagde: Lad os se Dyret, før vi giver os til at rose det alt for højt. Jeg er bange for, at den højtærede Ministers Kærlighed til Militærvæsenet efterhaanden har udviklet sig saa stærkt, at det vil blive lidt vanskeligt for ham at foreslaa de voldsomme Besparelser, der her skal fremkomme. Men foreløbig vil jeg sige, at det her foreliggende Forslag om, at det Beløb, der i Aar skulde anvendes til Indkøb af Krigsmateriel, ned sættes med 2 Millioner, saaledes at der kun bliver 1 Million til Rest, kan jeg tiltræde ud fra den Betragtning, at der, som det gamle Ord siger, er Haab, saa længe der er Liv. Det er jo muligt, at vi, naar vi kommer til næste Aar, kan faa en Besparelse paa 3 Millioner.

Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg kan rette en Tak til samtlige Ordførere, fordi deres Udtalelser mundede ud i, at de til tredie Behandling vilde stemme for Lovforslaget. Motiveringen var noget forskellig, men det var jeg forberedt paa, enhver Fugl synger med sit Næb. Men jeg er saa meget Realist, at det, det for mig kommer an paa, er Resultatet, og saa maa man for min Skyld motivere det, som man har Lyst til.

Idet jeg derefter vender mig til enkelte af de Udtalelser, der er fremsat, vil jeg gerne sige, at naar den ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) udtalte, at jeg her skulde have givet rige Løfter, kan jeg ikke anerkende dette. Jeg plejer ikke at staa og forsludre mig, saa jeg ikke saa nogenlunde i alt Fald ved Besked med, hvad jeg har sagt. Og naar det ærede Medlem lidt senere i Fortrykket vil undersøge, hvad jeg har sagt, skal det nok vise sig, at jeg ikke har staaet og givet rige Løfter. Hvad jeg har anført, er Kendsgerninger. I en parentetisk Bemærkning har jeg bl. a. fremført som Begrundelse for hele vor Nedsættelsespolitik, at vi for Tiden er skatteoverbelastede, vi maa derfor se at finde Udveje, saa de Byrder, vi fremtidig faar at bære, ikke bliver for tunge for det danske Samfund og det danske Erhvervsliv. Det gaar hele den Politik, vi fører her paa Rigsdagen i Vinter, ud paa. Hvor vidt vi kan naa til Skattnedsættelser, skal jeg vel vogte mig for at udtale mig om nu. Det kan jeg ikke, og det kan være, at Finansministeren, der dog nærmest er inde i hele dette Emne,

heller ikke kan gøre det nu. Men givet er det i alt Fald, at hvis vi ikke fik Besparelser til et Beløb af 60 Mill. Kr. eller noget hen derimod gennem en Vedtagelse af vore Lovforslag, maatte Skatterne forhøjes, saa det forsløg noget. Hvordan man end vender og drejer det, og hvad man end forsøger at bevise gennem en haardhændet Fortolkningskunst, kommer man dog ikke bort fra, at disse 60 Millioner, eller hvor meget det nu kan blive — forhaabentlig naar vi op paa dette Beløb —, betyder noget for det danske Statsbudget. Jeg vil haabe, at Maalet maa kunne naas gennem vor Politik, saadan som den former sig gennem hele den Række af Lovforslag, der efterhaanden naar frem til dette høje Ting. Vi har nu her den første lille Due fra Arken — jeg mener Folketinget —, men antagelig kommer de andre hertil i den allernærmeste Fremtid, og jeg haaber da, at det høje Landsting vil vedtage Lovforslagene.

Jeg har altsaa ikke givet Løfter. Jeg har holdt mig til Kendsgerningerne, og saa har jeg, som jeg tror det er min Pligt, sagt, hvorledes jeg mener at Krigs- og Marine ministeriets Budget vil stille sig for 1927—28 i Sammenligning med 1926—27. Jeg har herom sagt, at naar vi baade tager de automatiske Nedsættelser og de Nedsættelser, der sker gennem bestemte Direktiver og Lovændringer, kommer vi ned til ca. 38 Millioner. Jeg gør opmærksom paa, at jeg naturligvis ikke gør Militærudgifterne op, som det sker i Bladet „Social-Demokraten“. Dér er man ikke kræsen, dér tager man Fyrvæsenet, Vagervæsenet, Redningsvæsenet og alt, hvad der overhovedet findes paa Marineministeriets Budget, med. Jeg regner Beløbet ud, som man gjorde det i tidligere Tid, inden man fik den saakaldte ærlige Finanslov. Jeg skal f. Eks. nævne, at i 1921—22 var Militærudgifterne ca. 64 Millioner, og regnet ud paa samme Maade bliver de ca. 38 Millioner, naar vore Forslag vedtages. Jeg har saa ikke taget Hensyn til Forrentning og Amortisation af de Bygninger og Etablissementer, som Hær og Marine lægger Beslag paa. Jeg mener nemlig, der er noget ganske unaturligt deri. Tænk blot paa Kastellet med dets gamle, ret daarlige, for ikke at sige ret usle Bygninger. Det er vurderet til ca. 5 Millioner, og det staaer og pranger paa Krigsministeriets Budget med Renter og Afdrag, som er sat til 5—6 pCt. Det er givet, at regner man paa den Maade, kan man faa Militærudgifterne til at vokse ganske kolossalt, hvilket forklarer, at man ser de urimelige Tal, der kommer frem ikke mindst i Bladet „Social-